

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

3. Incarnationis Christi Maiestas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Gratia sum molitor. Deus erat in Angelis condens na-
Angelorū turam, & largiens gratiam, vasa myrrhea dices,
D. Aug. l. aut crystallina ab ipso vniuersitatis artifice cō-
12. de cui. parata, & omnibus artis enucleata lenocinjs,
Dei c. 9. in qua diuinitatis riui, tanta, & tam inusitata
donorum fragrantia depluerent. Denique si
Gloria. gloriam considerabis, quæ gratiarum ampli-
Angelorū tudinem est consequitur, tores in Deū videbis
amoris similitudine transfulos, atq; absorptos,
Officium tum in hoc felicitatis domicilio fidos terrarum
Angelorū administros, nostræ salutis propugnatores, de-
pulsores misericordiarum, auspices iustitiae, Du-
ces, altores, pædagogos, & ut summationem dic-
cam, amore germanos, seruos obsequio, au-
toritate patres.

Incarnationis Christi ma-
iestas.

C A P T I I I L

Verum enim uero cum multa sint in di-
ainis istius plenissima maiestatis, per-
sona tamen Christi Domini, una est totius
Christianæ doctrinae caput, & omnium
argumentorum seminarium, a qua multiplici-
cum curricula sermonum explicitantur, & in
quam omnia longe, lateque ipsa reuoluuntur.
Num vero quoties *incarnatum* Deum di-
cimus, totes purissimi Angelorum ceterus ob-
Natura humana. stupecent, totes horrore perfunduntur mot-
calamitas tales, totes conteruntur inferi? O profun-
dissimam coasiliorum caliginem! o mysteri-
iorum maiestatem! iacebat humana natura
nationem, in eterni sequioris sordibus, turpis, lacer,
deformata, cruentis ipsis Dæmonum pedibus
protrita, atque conculeata nullius timor nu-
minis, nulla inferorum suspicio, religionis
sensus nullus. Erant omnes pietatis igniculi
in hominum mentibus restincti, & quasi in i-
Theodore- pso somite praefocati: Vbique Dæmonaum si-
rui in fer. mulachra, Dæmonum arte, Dæmonum tem-
pla, & quod dicere pethorresco, in ipsis excisis,
habet arque fane statis Dei altanibus, Dæmonum ve-
xilla, trophae, triumphales arcus fulgebant.
de legibus Terrarum orbis luctuosissima facies partim
hoc teiro, & defor- foedissimilupanaris, in quod omnes omium
mi mundi libidinum sentinæ defluxerant, partim etiam
statu ante amphiteatri cuiusdam ex scelerum colluuite,
Christum, & humano cruento macerati, speciem præfe-
rebat. Plena omnia stupris, crudelibus, inquindis omnia &
tissimis voluptatibus, immanitate belluarum, gna, qui
Quicquid avaritia in rapinis, luxuries in fla- aliud est
guris, quicquid in nocturnis bacchanalibus patet,
gula, quicquid in fastu supereratio, insanis ho- nismis
noribus arrogantia potuerat, hoc totum effusa tenu-
derat. Scalæ pendebat iam celo gigantum cito sub
more admouebantur, vt beatorum excede latitudo
tentur domicilia, cum interim terti, recordes, testi
& impii mortales impressa in proptiorum li- Aug. 26.
berum ceruices sic victimaria, mitellorum in- cito. De
fantium primo cruento, inferorum aras tespere-
gebant, & inter funestissimas epulas, nidorene-
que coctorum patuolorum, quos ipsi suo san-
guine genitos huius lucis visura priuarant, &
pulabantur.

Quid interea clementissimus patens Deus
non taculatur fulmina, non fierenti dilu-
vio terras obruit, non exquisita tormento-
rum genera ad conseleratorum supplicia
machinatur, sed hanc init viam, ab ipsis An-
gelorum mentibus, & cogitatione seculam,
vt humani corporis vestitus compagibus, pro-
pitius nimis, & salutaris fulgor ad latorem
hominum procurandam terris illabatur. E-
nimvero Dei præpotentis imago ab ipsis mun-
di cunabulis primis indita parentibus, sed
terra postea fuliginis infuscata maculis, pri-
stino nitori reddenda fuerat, quibus keto artis illecebris id factum oportuit? Deus se-
homini credo plenissimo diuinitatis fulgo-
circumfusum repente obijcere debuerat: sed
luto, & tenebris oppresia hominum mentes
ne minimam quidem illius lucis scintillam,
nisi per transennam videre, ac susinere posse-
runt. Quid igitur summus ille rerum effe-
ctor, atque restaurator molitur? Quid com-
minicetur, aeres illos, & indomitos diuinitatis
radios lenissima veiu corporis nube re-
fringit, & in hac primi parentis argilla non
iam fugaces, & obsoletos sui colores impo-
nit, quibus finem etat et allatura, sed icip-
sum hoc luteo nosire mortalitatis ergastulo
circumclusum terris exhibet, & vt à summo
bono semper fugientem homulum semel al-
tequeretur, ipse hominem induit: In quomi-
vi aues suo ingenio rages, & timidas illi-
cant, confectis è versicolore plumarum appa- Clavis
cru-
citu tunicae facilius venantur, & inclusi: Vt barba-
certi parentes, qui teneris infantilis matre- flumen
nuper orbatis bubuli lactis candidum strem
propinant in vasculo, & vt maternorum barba-
vicerum

*berum similitudine paruulos capiant, labrum poculi modica caruncula obductum fusionis ori supponunt, quod mihi videtur prestatissimus docto[r] his verbis expressisse.

S. Proph[et]er. Sicut lux non transit nisi per carnem, ut parvulum pascat, qui panem edere non potest: Sic nisi sapientia Dei, que panis est Angelorum, ad homines dignaretur venire per carnem, nemo ad verbi contemplandam diuinitatem posset accedere. Quia ergo lux non poterat comprehendendi, ipsa lux mortalitatem subiicit tenebrarum, & per similitudinem carnis peccati participationem dedit luminis veri.

Aug. ep. 3. Sed quod magis mireris, hoc corpusculo ad Volumen vestitus, nihil immutatus fuit Deus. **Homo sian.** quippe ad Deum accessit, Deus a se non recessit, **S. Leo ser.** nec hominem consumpsit, sed ita assumpsit, ut redonatali nec inferiorem naturam consumeret glorificatio Christi, nec superiorum minueret assumptionem, quod ingeniosissima uirtutitudine Sanctus Augustinus declaravit.

Sic cum loquimur, ut id quod in animo gerimus, in audiens animum per aures carneas illabatur, sit sonus verbum, quod corde gestamus, & locutio vocatur, nec tamen in eundem sonum cogitatio nostra convertitur, sed apud se manens integra, formam vocis qua se insinuat auribus, sine aliqua labe suæ mutationis assumit. Ita verbum Dei non commutatum, caro tamen factum est, ut habitet in nobis.

Iob. 38. E- Merito itaque sanctissime Iob, mirabar; & querrebas, **Quis conclusit ostium mare?** quis vero alius, nisi rerum omnium parens, qui in ipso mundi nascientis exordio tantam, & tam latè diffusam aquarum molem, tanquam in vte circumclusit: nunc autem inexhaustum illud eterna sapientia pelagus tam parvo Virginis vtero circumscribit? **Qui posuit nu-** bem vestimentum ciui, & caligine quasi pannis infantia obvoluit? quis nisi, qui hac corporis nostri nubecula his tam fragilibus, & prope nullis arcibus Deum immensum delineavit? **Quem veleum** constituit, nisi stupendam illam unionem silentio potius venerandum, quam verborum multitudine praedicandam? **Ver-** Domine hoc est opus tuum, opus (in qua- tuum, de quo Propheta dixerat, conju- mationem & abbreviationem fa- giat Dominus in medio terra.

Natiuitas ipsa in tanta rerum spoliatione, atque humilitate plena dignitatis.

CAPUT IV.

Cerne deinde quæ vitæ primordia, qui progressus, qui exitus fuere Deo, qui hæc operosissimæ mudi totius molitione in cunas hominis fuerat machinatus, non est inventus in duceslorio vltus angulus, qui eccl[esi]æ depositum exciperet. Primum sibi lectulum struit in prælepi animalium, postrem in patibulo furcierorum. Cogita illam agrestem domunculam, desertam, semirutam, frigide tempestati, ventorumque flatibus vndeque periuam, quam tamen crebre de calo faces magna dignitate circumueliunt, Ita hic san- Hieron. ad Marcell. Exor locus est rupe Tarpeia, quæ de calo saepius fulminata, ostendit quod Deo disfliccat. Grande pp. 18.

aliquid intus geritur, & quod humana mens capere non possit. Virgo scilicet inter palustres tugurioli cannas, & pecorum anhelitus, fundit ex vtero regem Angelorum.

Froh sanctam fidem quæ puellæ species? **B. Virgi-** nis elegan-
tia.

hæc cine diua est, an radius diuinitatis? habi-
tus quidem pauperculæ mulieris, sed vultus
nunfinis. Que frontis maiestas? quæ genatum
modestia? quis fulgor oculorum? quæ ven-
ustas oris? quor, & quam coelestes gratiae in ista
facie resident?

Hic vero tenellus, & lactens, qui Matri affusus pectori tam molliter appetit vbera, si Vide S.
liolus est Virginis, Deus humano corpusculo Fulgent.
vestitus, gestatur quidem ut parvulus; sed a ser. 5. do-
doratur ut Deus, parvulus in prefepi, immen- Epiph.
sus in celo, vltis in pannis, in stellis glorio-
fus. Tam teneræ manus orbein rotant, tam
parui ocelli solein illuminant, tam exigui pe-
des calcant inferos. Sed interim perflant
venti, & in tenellos artus paruuli nulla cle-
mentia defeuunt, quando & ipse nostra cauſa
voluit vitam à supplicijs auspicari. Heu seuos
infantæ labores! heu rerum omnium ino- In Christi
piam! Heu tolerantiam filij, heu misericor- infantiæ
diam Matri!

Sed qui vitæ telam ab ipsis rerum asperi- clamatio-
tatibus orsus fuerat, candem ærumnosis labo- ribus totam pertexuit. In ipsis adhuc mater- nis visceribus delitescens, profani imperato-
riis